

Czwartek, 18 maja 2017 r.

P8_TA(2017)0229

Obóz dla uchodźców w Dadaab**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie obozu dla uchodźców w Dadaab (2017/2687(RSP))**

(2018/C 307/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju w Afryce Wschodniej (IGAD) z Nairobi z dnia 25 marca 2017 r. w sprawie trwałych rozwiązań dla uchodźców somalijskich i reintegracji osób powracających do Somalii,
 - uwzględniając nowojorską deklarację ONZ w sprawie uchodźców i migrantów, przyjętą w dniu 19 września 2016 r.,
 - uwzględniając wspólny komunikat ministerialnej komisji trójstronnej ds. dobrowolnych powrotów uchodźców somalijskich mieszkających w Kenii, wydany w dniu 25 czerwca 2016 r.,
 - uwzględniając wyniki unijnego szczytu w Valletcie, który odbył się w dniach 11–12 listopada 2015 r. i był poświęcony migracji,
 - uwzględniając oświadczenie konferencji ministerialnej w ramach procesu chartumskiego (inicjatywa w sprawie szlaku migracyjnego Róg Afryki–UE), wydane w Rzymie w dniu 28 listopada 2014 r.,
 - uwzględniając porozumienie trójstronne w sprawie dobrowolnych powrotów podpisane w dniu 10 listopada 2013 r. przez rządy Somalii i Kenii oraz Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR),
 - uwzględniając fakt, że w wyroku z dnia 9 lutego 2017 r. Sąd Najwyższy Kenii sprzeciwił się zamknięciu obozu dla uchodźców w Dadaab,
 - uwzględniając decyzję rządu Kenii o odwołaniu się od wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2017 r.,
 - uwzględniając oświadczenie rzeczników wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini, komisarza UE ds. współpracy międzynarodowej i rozwoju Nevena Mimicy oraz komisarza UE ds. pomocy humanitarnej Christosa Stylianidesa w sprawie decyzji rządu Kenii o zamknięciu obozu dla uchodźców w Dadaab, wydane w dniu 20 maja 2016 r.,
 - uwzględniając kryzysowy fundusz powierniczy UE dla Afryki,
 - uwzględniając światowy pakt ONZ dotyczący podziału odpowiedzialności za uchodźców,
 - uwzględniając krajowy program orientacyjny Somalii i Afryki Wschodniej w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR),
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Róg Afryki, który zamieszkuje niemal 250 mln osób, a ich liczba szybko rośnie, przyjął największą w Afryce i na świecie liczbę osób wewnątrznie przesiedlonych i uchodźców; mając na uwadze, że region ten boryka się z wyzwaniem, jakimi są: nieregulowana migracja, przymusowe wysiedlenia, handel ludźmi i przemyt ludzi, terroryzm oraz konflikty z użyciem siły;
- B. mając na uwadze, że przyczyny tych wyzwań są różne w zależności od warunków lokalnych, lecz ich wspólnym źródłem jest brak dobrego zarządzania i możliwości społeczno-gospodarczych, skrajne ubóstwo, brak stabilności oraz zmiana klimatu;

Czwartek, 18 maja 2017 r.

- C. mając na uwadze, że kompleks dla uchodźców w Dadaab powstał w 1991 r. jako rozwiązanie tymczasowe dla osób poszukujących schronienia oraz uciekających przed prześladowaniami, przemocą i brakiem stabilności w regionie Afryki Wschodniej, a zwłaszcza dla osób uciekających przed wojną domową w Somalii; mając na uwadze, że dziś kompleks ten, o powierzchni 50 km², składa się z pięciu różnych obozów zamieszkiwanych przez przedstawicieli różnych narodów, przy czym najstarsze i najbardziej zaludnione obozy to Hagadera, Dagahaley i Ifo;
- D. mając na uwadze, że chociaż obóz w Dadaab był pierwotnie przeznaczony dla około 90 000 osób, to według szacunków ONZ obecnie przebywa w nim około 260 000 osób, z czego 95 % pochodzi z Somalii, a 60 % ma mniej niż 18 lat; mając na uwadze, że w maju 2016 r. Kenia zlikwidowała departament ds. uchodźców, który był odpowiedzialny za ich rejestrację, co oznacza, że dziesiątki tysięcy osób nie zostały zarejestrowane, zatem w rzeczywistości liczba uchodźców może być jeszcze wyższa;
- E. mając na uwadze, że uchodźcy przebywający w obozie są narażeni na przemoc, a w szczególności trudnej sytuacji są kobiety i dzieci;
- F. mając na uwadze, że od ponad 20 lat Somalia boryka się z poważnym brakiem stabilności i struktur państwowych, a konsekwencje tego stanu rzeczy potęgują nawracające zagrożenia naturalne wynikające ze zmiany klimatu; mając na uwadze, że problemy te podważają odporność na kryzysy i zdolność do przetrwania najbardziej zagrożonych społeczności Somalii, i są głównymi przyczynami wysiedleń wewnątrz kraju i do sąsiednich państw;
- G. mając na uwadze, że utrzymująca się od 30 lat sytuacja uchodźców somalijskich należy do najdłuższych trwających kryzysów na świecie, a na wygnaniu urodziło się już trzecie pokolenie; mając na uwadze, że w regionie tym przebywa blisko milion wysiedlonych Somalijczyków, a kolejne 1,1 mln to osoby przesiedlone w obrębie samej Somalii;
- H. mając na uwadze, że Somalia należy do pięciu krajów na świecie, które w ciągu ostatnich 15 lat opuściło najwięcej uchodźców, gdyż obecnie zarejestrowano ich 1,1 mln, z czego ponad 80 % przebywa w regionie Rogu Afryki i w Jemenie; mając na uwadze, że administracja Somalii wielokrotnie wyrażała chęć przyjęcia swoich obywateli; mając na uwadze, że w Kenii przebywa obecnie około 500 000 uchodźców, a ich liczba stale rośnie ze względu na coraz niższy poziom bezpieczeństwa w regionie, zwłaszcza w Sudanie Południowym;
- I. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w Somalii jest wciąż groźna i nieprzewidywalna oraz że nadal mają miejsce ataki Asz-Szabab oraz innych grup zbrojnych i terrorystycznych; mając na uwadze, że w dniu 6 kwietnia 2017 r. prezydent Mohamed Abdullahi Mohamed „Farmajo” uznał Somalię za strefę działań wojennych i ogłosił amnestię dla członków islamskiego ugrupowania militarnego Asz-Szabab, a także zaoferował im szkolenia, zatrudnienie i możliwości kształcenia, jeśli złożą broń w terminie 60 dni;
- J. mając na uwadze, że cały region Afryki Wschodniej doświadcza katastrofalnej suszy, a w niektórych częściach Sudanu Południowego ogłoszono klęskę głodu, która zagraża około milionowi ludzi; mając na uwadze, że ogłoszono stan zagrożenia klęską głodu dla Somalii, która boryka się już z trzecią falą głodu w ciągu 25 lat, a rząd donosi, że 6,2 mln ludzi potrzebuje natychmiastowego wsparcia żywnościowego; mając na uwadze, że prezydent Kenii Uhuru Kenyatta uznał klęskę suszy za katastrofę narodową, a 2,7 mln osób cierpi skrajny głód; mając na uwadze, że należy się spodziewać pogorszenia sytuacji w Etiopii, Kenii, Somalii i Jemenie, co może doprowadzić do powszechnej klęski głodu;
- K. mając na uwadze, że według ONZ susza w Somalii spowodowała dalsze wysiedlenia ludności wewnątrz kraju, a od listopada 2016 r. ponad 683 000 osób musiało opuścić swoje domy; mając na uwadze, że podczas poprzedniej klęski głodu w 2011 r. życie straciło około 250 000 osób;
- L. mając na uwadze, że w dniu 6 maja 2016 r. rząd kenijski ogłosił decyzję o „jak najszybszym” zamknięciu obozu w Dadaab, powołując się na względy bezpieczeństwa i konieczność położenia kresu przedłużającemu się kryzysowi uchodźczemu w regionie; mając jednak na uwadze, że w dniu 30 listopada 2016 r. rząd kenijski zapowiedział, że obóz w Dadaab zostanie zamknięty do maja 2017 r.; mając na uwadze, że od szczytu IGAD w dniu 25 marca 2017 r. wszystkie wysiłki koncentrują się obecnie na poszukiwaniu trwałego regionalnego rozwiązania dla somalijskich uchodźców;

Czwartek, 18 maja 2017 r.

- M. mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa, w tym UE, wyraziła zrozumienie dla obaw rządu kenijskiego i powodów zamknięcia obozu, jednak podkreśliła również, że powroty do Somalii muszą przebiegać zgodnie ze standardami międzynarodowymi i mieć charakter dobrowolny i świadomy, co oznacza, że osoby powracające muszą mieć dostęp do obiektywnych, neutralnych i istotnych informacji, powrót musi odbywać się przy zachowaniu bezpieczeństwa i godności oraz w zrównoważony sposób, a osoby powracające muszą wiedzieć, co się stanie, jeżeli nie zdecydują się na dobrowolny powrót;
- N. mając na uwadze, że w dniu 9 lutego 2017 r. Sąd Najwyższy Kenii orzekł w odpowiedzi na petycję złożoną przez dwie kenijskie organizacje obrońców praw człowieka (Krajową Kenijską Komisję Praw Człowieka oraz Kituo Cha Sheria), że wydany przez kenijski rząd nakaz zamknięcia obozu dla uchodźców w Dadaab stanowi akt dyskryminacji i równa się zastosowaniu odpowiedzialności zbiorowej, a przy tym jest niewspółmierny, arbitralny i nieproporcjonalny;
- O. mając na uwadze, że w debacie dotyczącej zamknięcia obozu w Dadaab zwrócono uwagę na powolne tempo wdrażania umowy trójstronnej podpisanej przez UNHCR oraz rządy Kenii i Somalii w 2013 r. i mającej umożliwić dobrowolne powroty Somalijczyków na stabilne tereny Somalii, a kwestia ta była przedmiotem otwartej krytyki ze strony rządu kenijskiego i innych zainteresowanych stron;
- P. mając na uwadze, że odkąd UNHCR zaczęło wspierać dobrowolne powroty uchodźców somalijskich w 2014 r., do kraju wróciło około 65 000 osób, ale cel, jakim jest zwiększenie liczby trwałych powrotów, będzie zależeć od sytuacji w Somalii;
- Q. mając na uwadze, że pod koniec sierpnia 2016 r. władze somalijskie w regionie Jubaland wobec masowego napływu uchodźców wstrzymały powroty do stolicy regionu, Kismaju; mając na uwadze, że według UNHCR niemal 70 % powracających osób to dzieci;
- R. mając na uwadze, że zamknięcie obozu w Dadaab odbija się na innych krajach sąsiadujących, np. Etiopii, gdzie przebywa obecnie około 245 000 uchodźców z Somalii, i może spowodować ich kolejny napływ; mając na uwadze, że sytuacja ta wskazuje na wzajemne powiązania kwestii uchodźców, zarządzania granicami i stabilności, a także na potrzebę zacieśnienia współpracy regionalnej w celu rozwiązania tych problemów, zwłaszcza w świetle decyzji o zamknięciu obozu w Dadaab;
- S. mając na uwadze, że dla wielu uchodźców, zwłaszcza z obszarów wiejskich, perspektywa powrotu zależy od tego, czy odzyskają swoje grunty w kraju, gdzie system własności ziemi nie działa należycie i powszechne są przymusowe eksmisje;
- T. mając na uwadze, że społeczność całego regionu Dadaab dała wspaniały przykład humanitaryzmu, hojności i tolerancji, lecz stoi ona w obliczu poważnych wyzwań gospodarczych, rozwojowych i środowiskowych;
- U. mając na uwadze, że darczyńcy musieli skierować uwagę na inne konflikty i ograniczyć wydatki, gdyż kryzysowa sytuacja w Dadaab przeciąga się, co oznacza dla uchodźców przebywających w obozie szereg wyzwań;
- V. mając na uwadze, że szczególnie zmiana klimatu ma zgubny wpływ na pasterski, wędrowny tryb życia, który zapewnia byt wielu ludziom w regionie, borykającym się również z coraz większymi zagrożeniami, m.in. w postaci suszy, chorób, wojen i spadku liczby inwentarza;
- W. mając na uwadze, że UE przyznała na okres 2014–2020 kwotę 286 mln EUR ze środków EFR, a fundusze te mają służyć głównie wdrażaniu paktu światowego oraz budowaniu państwowości i pokoju, zapewnianiu bezpieczeństwa żywnościowego, zwiększaniu odporności na kryzysy oraz kształceniu; mając na uwadze, że podczas szczytu w Valletcie w dniu 12 listopada 2015 r. utworzono fundusz powierniczy UE dla Afryki, by zająć się podstawowymi przyczynami destabilizacji, przymusowych wysiedleń i nielegalnej migracji przez wspieranie odporności na kryzysy, szans gospodarczych, równości szans, bezpieczeństwa i rozwoju; mając na uwadze, że UE zaspokaja podstawowe potrzeby życiowe uchodźców przebywających w obozach w Kenii;

Czwartek, 18 maja 2017 r.

- X. mając na uwadze, że UE zobowiązała się wspierać misję Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM), przekazując środki finansowe na zapewnienie bezpieczeństwa i zmniejszenie zagrożenia ze strony Asz-Szabab i innych zbrojnych ugrupowań opozycyjnych; mając na uwadze, że w dniu 23 marca 2017 r. Komisja Unii Afrykańskiej zorganizowała konsultacje na wysokim szczeblu z udziałem UE i ONZ na temat przyszłości AMISOM i wsparcia dla instytucji sektora bezpieczeństwa oraz dla reform w Somalii; mając na uwadze, że w dniu 11 maja 2017 r. podczas londyńskiej konferencji w sprawie Somalii UE zapowiedziała dalsze wsparcie dla tego kraju w wysokości 200 mln EUR;
- Y. mając na uwadze, że w wyniku dekretu prezydenta USA Donalda Trumpa z dnia 27 stycznia 2017 r. nie jest pewna przyszłość około 3 000 uchodźców, którzy mieli zostać przesiedleni do USA z Kenii w 2017 r. (większości z Dadaab) i których większość została już rygorystycznie sprawdzona przez urzędników z USA i ONZ i oczekuje na zatwierdzenie przesiedlenia od prawie 10;
- Z. mając na uwadze, że należy nasilić unijne działania związane z przesiedleniami w celu dostosowania ich do wysiłków podejmowanych przez kraje spoza UE, takie jak Australia i Kanada, aby spełnić warunki, które UNHCR uważa za konieczne w celu zapewnienia sprawiedliwego rozdziału uchodźców na całym świecie;
- AA. mając na uwadze, że w globalnym planie działania z Nairobi przyjętym podczas szczytu Międzypaństwowego Organu ds. Rozwoju (IGAD) w dniu 25 marca 2017 r. podkreślono, że susza i konflikty zbrojne to główne przyczyny wysiedleń ludności w regionie;
- AB. mając na uwadze, że po wysłaniu do Kenii misji oceniającej wybory uznano, że unijna misja obserwacji wyborów parlamentarnych w sierpniu 2017 r. byłaby przydatna i skuteczna;
1. wyraża uznanie dla Kenii i regionu Dadaab w związku z rolą, jaką odegrały, przyjmując bezprecedensową liczbę uchodźców w tak długim czasie; podkreśla jednak, że obecna sytuacja w regionie jest niestabilna i wymaga skutecznej, skoordynowanej reakcji ze strony regionalnych rządów i szeroko rozumianej społeczności międzynarodowej, w tym UE, aby znaleźć trwałe rozwiązanie kwestii uchodźców somalijskich, któremu powinny towarzyszyć działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa i długofalowego rozwoju społeczno-gospodarczego w regionie;
 2. przyjmuje do wiadomości deklarację IGAD z Nairobi w sprawie trwałych rozwiązań dla uchodźców somalijskich i reintegracji osób powracających do Somalii; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie do wypracowania kompleksowego podejścia regionalnego, przy jednoczesnym zachowaniu ochrony i propagowaniu samodzielności w krajach azylu, przy wsparciu społeczności międzynarodowej i zgodnie z międzynarodowym podziałem odpowiedzialności określonym w kompleksowych ramach działań na rzecz uchodźców deklaracji nowojorskiej;
 3. ubolewa nad znikomą rolą państw członkowskich UE w wysiłkach na rzecz przesiedlenia uchodźców z obozu Dadaab oraz wzywa UE, by wywiązała się z obowiązku zapewnienia sprawiedliwego podziału obciążeń;
 4. zwraca uwagę, że tak długo jak w całym regionie będzie się utrzymywać brak stabilności i ponownie pojawi się ryzyko głodu, uchodźcy nie będą mogli powrócić do domów; w związku z tym wzywa UE, aby w dalszym ciągu traktowała długotrwały rozwój jako priorytetowy cel oraz podwoiła wysiłki na rzecz zaangażowania i odgrywania roli mediatora w regionie w celu rozwiązania podstawowych problemów gospodarczych, politycznych i środowiskowych oraz problemów związanych z bezpieczeństwem, które stanowią główne przyczyny skrajnego ubóstwa, przestępczości, radykalizacji i terroryzmu oraz są ostatecznie powodem kryzysu uchodźczego;
 5. podkreśla fakt, że zapewnienie ciągłej ochrony 260 000 uchodźców z Somalii będzie wymagać w ostatecznym rozrachunku działań o charakterze regionalnym; przypomina, że trwała reintegracja osób powracających wymaga całościowego podejścia opartego na społeczności w celu poprawy zdolności absorpcji i zapewnienia lepszego dostępu do usług dla osób powracających, osób wewnątrznie przesiedlonych i społeczności lokalnych w Somalii;
 6. z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia globalnego i regionalnego planu działania z Nairobi, który przewiduje stopniowe zamykanie obozów dla uchodźców, by umożliwić im podejmowanie zatrudnienia i dostęp do usług w kraju przyjmującym oraz dać możliwość swobodnego przemieszczania się; wyraża jednak ubolewanie z powodu braku konkretnych działań w sprawie obozu w Dadaab; popiera utworzenie regionalnego funduszu dla darczyńców;

Czwartek, 18 maja 2017 r.

7. uważa, że w obecnych okolicznościach związanych z problemami z zapewnieniem bezpieczeństwa w Somalii i wysokiego ryzyka wystąpienia klęski głodu powroty powinny mieć bezwzględnie dobrowolny charakter; apeluje o lepszy podział obowiązków, jeśli chodzi o przyjmowanie uchodźców i opracowywanie dodatkowych sposobów pomocy uchodźcom w dostępie do państw trzecich, w tym do EU;

8. ponownie przypomina o swoim wsparciu dla celów funduszu powierniczego UE dla Afryki w zakresie eliminacji podstawowych przyczyn nielegalnej migracji i wysiedleń w regionie Afryki Wschodniej; domaga się, by państwa członkowskie wywiązywały się ze swych zobowiązań na rzecz funduszu; wzywa jednak Komisję, by w większym stopniu konsultowała się z podmiotami w regionie, w tym ze społecznościami lokalnymi, samorządami i organizacjami pozarządowymi, aby skoncentrować się na zidentyfikowanych lokalnie problemach i potrzebach oraz na stworzeniu sprzyjających warunków i zwiększeniu potencjału w zakresie powrotów uchodźców do swoich krajów; podkreśla fakt, że w Dadaab powstało około 10 000 miejsc pracy, głównie związanych z działaniami humanitarnymi;

9. zwraca uwagę na znaczenie stosowania podejścia ukierunkowanego na ludzi i społeczności w wydatkowaniu zasobów funduszu powierniczego UE dla Afryki na cele związane z pomocą w organizacji powrotów z Dadaab oraz tworzeniem środków rozwoju i odporności w regionie; jest głęboko przekonany, że fundusz powierniczy UE dla Afryki powinien skupiać się nie tylko na rozwoju gospodarczym, ale także na projektach oddolnych w regionie mających konkretnie na celu poprawę jakości, sprawiedliwości i powszechnej dostępności usług podstawowych oraz szkolenia dla rozwoju lokalnych kompetencji, jak również reagowanie na potrzeby szczególnie wrażliwych społeczności, w tym mniejszości;

10. uważa, że fundusz powierniczy UE dla Afryki powinien kłaść większy nacisk na wspieranie zrównoważonego rozwoju w regionie poprzez wzmocnienie możliwości gospodarczych i szans na zatrudnienie oraz zwiększenie odporności; wzywa do wykorzystywania tych środków na wspieranie zrównoważonego rozwoju i do powszechniejszego wykorzystywania energii słonecznej jako źródła energii, na przykład do pompowania wody słodkiej, co okazało się udanym projektem w niektórych częściach obozu w Dadaab;

11. zauważa, że kobiety i dzieci stanowią ponad 60 % ogółu ludności obozu dla uchodźców i są postrzegane jako grupy znajdujące się w najtrudniejszym położeniu i najbardziej marginalizowane; wzywa rząd Kenii, instytucje regionalne i międzynarodowe organizacje pomocowe oraz społeczność międzynarodową, w tym UE, do przyjęcia szczególnego podejścia do środków pomocy, które dotyczyłoby czynników wpływających na trudną sytuację kobiet i dzieci w obozie, takich jak prześladowania ze względu na płeć, przemoc wobec kobiet, niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystanie seksualne, skrajne ubóstwo i marginalizacja;

12. wyraża uznanie dla władz somalijskich za postępy poczynione w ostatnich miesiącach, w tym przy organizacji wyborów; podkreśla jednak, że bezpieczeństwo i warunki społeczno-ekonomiczne w wielu częściach kraju nadal niezmiernie utrudniają masowe powroty; wzywa UE i jej państwa członkowskie do współpracy z władzami somalijskimi w celu zintensyfikowania wysiłków na rzecz ustabilizowania sytuacji w kraju przed przeprowadzeniem szeroko zakrojonych repatriacji;

13. wzywa UE i partnerów międzynarodowych do wypełnienia zobowiązań wobec Somalii, w szczególności poprzez działania na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w celu zapobieżenia zbliżającej się klęsce głodu, wspierania bezpieczeństwa i pogodzenia narosłych animozji, poprawy gospodarowania finansami publicznymi oraz udzielania wsparcia w zakresie zakończenia przeglądu konstytucji, aby osiągnąć trwałą stabilność;

14. wzywa UE do dopilnowania, by w programach relokacji w regionie zwracać szczególną uwagę, by grupy osób o szczególnych potrzebach były przenoszone do bezpiecznych regionów w sposób odpowiedzialny, a także by szanowano prawa uchodźców; wzywa UE i partnerów międzynarodowych do wspomagania budowania infrastruktury w całym kraju, tak aby można było przeprowadzić bezpieczną i trwałą reintegrację powracających uchodźców w somalijskim społeczeństwie, wolnym od zagrożeń ze strony elementów terrorystycznych takich jak Asz-Szabab;

15. podkreśla potrzebę lepszego zarządzania granicami między Somalią a krajami z nią sąsiadującymi, które uznaje się za obszar działalności sieci przemytników i handlarzy ludźmi oraz przemytników broni, narkotyków i innych nielegalnych towarów, jako że sieci te finansują działalność przestępczą i terrorystyczną; oczekuje, że misja szkoleniowa UE do Somalii będzie ściśle współpracować z AMISOM i władzami somalijskimi w celu wymiany wzorcowych praktyk w zakresie poprawy zarządzania granicami z myślą o zatrzymaniu handlarzy ludźmi i przemytników;

Czwartek, 18 maja 2017 r.

16. uznaje, że bez poprawy bezpieczeństwa w regionie nie może nastąpić rozwój; zdecydowanie podkreśla jednak, że środki z EFR i oficjalnej pomocy rozwojowej muszą zostać przeznaczone na rozwój gospodarczy, ludzki i społeczny w regionie, ze szczególnym uwzględnieniem wyzwań związanych z rozwojem, określonych w decyzji o funduszu powierniczym; przypomina, że środki z EFR i oficjalnej pomocy rozwojowej należy wykorzystywać jedynie do celów rozwojowych, które służą wyeliminowaniu pierwotnych przyczyn migracji;

17. podkreśla potrzebę wzmocnienia odporności i pobudzenia rozwoju społeczności przyjmujących uchodźców w regionie Dadaab w Kenii, przy jednoczesnym zwracaniu uwagi, by nie pozbawiać ludności źródeł utrzymania w związku ze stopniową redukcją obozu Dadaab i usług publicznych świadczonych w mieście, a także z ewentualnym szokiem gospodarczym dla ludności; podkreśla, że ludność przebywająca w obozie Dadaab stanowiła duże obciążenie dla środowiska tego regionu, ograniczając dostęp lokalnej ludności do zasobów naturalnych; podkreśla, że kwestia ta wymaga działań zarówno podejmowanych przez rząd kenijski, jak i w ramach unijnego krajowego programu orientacyjnego dla Kenii; oczekuje, że rząd kenijski i UE uznają szczególnie potrzeby tego niestabilnego regionu;

18. ubolewa z powodu decyzji podjętej przez administrację Stanów Zjednoczonych o obniżeniu wkładu tego kraju do agencji ONZ o 640 mln USD; wyraża zaniepokojenie z powodu bezpośrednich skutków tej decyzji dla omawianego regionu; podkreśla, że dobrowolne wkłady UE na rzecz funduszy i agencji ONZ, które stanowią połowę ich całkowitego budżetu, mają kluczowe znaczenie dla utrzymania pokoju i bezpieczeństwa na świecie;

19. podkreśla, że niedobór środków w budżecie takich agencji ONZ, jak UNHCR, które zapewniają ochronę, schronienie i pomoc humanitarną w trudnych i złożonych okolicznościach, sprawi, że wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa w regionie staną się jeszcze bardziej poważne;

20. z ogromnym zaniepokojeniem zauważa poważne skutki zmiany klimatu dla tego regionu, które dobitnie przypominają UE, jej państwom członkowskim oraz całej społeczności międzynarodowej o konieczności wprowadzenia w życie warunków porozumienia paryskiego, zwracając jednocześnie uwagę na bezpośredni wpływ takich działań na wojny i głód w regionie;

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi Kenii, gubernatorowi regionu Garissy, przewodniczącemu parlamentu Kenii, rządowi Somalii, przewodniczącemu parlamentu Somalii, IGAD, rządowi państw członkowskich IGAD, Sekretarzowi Generalnemu ONZ i Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców.
